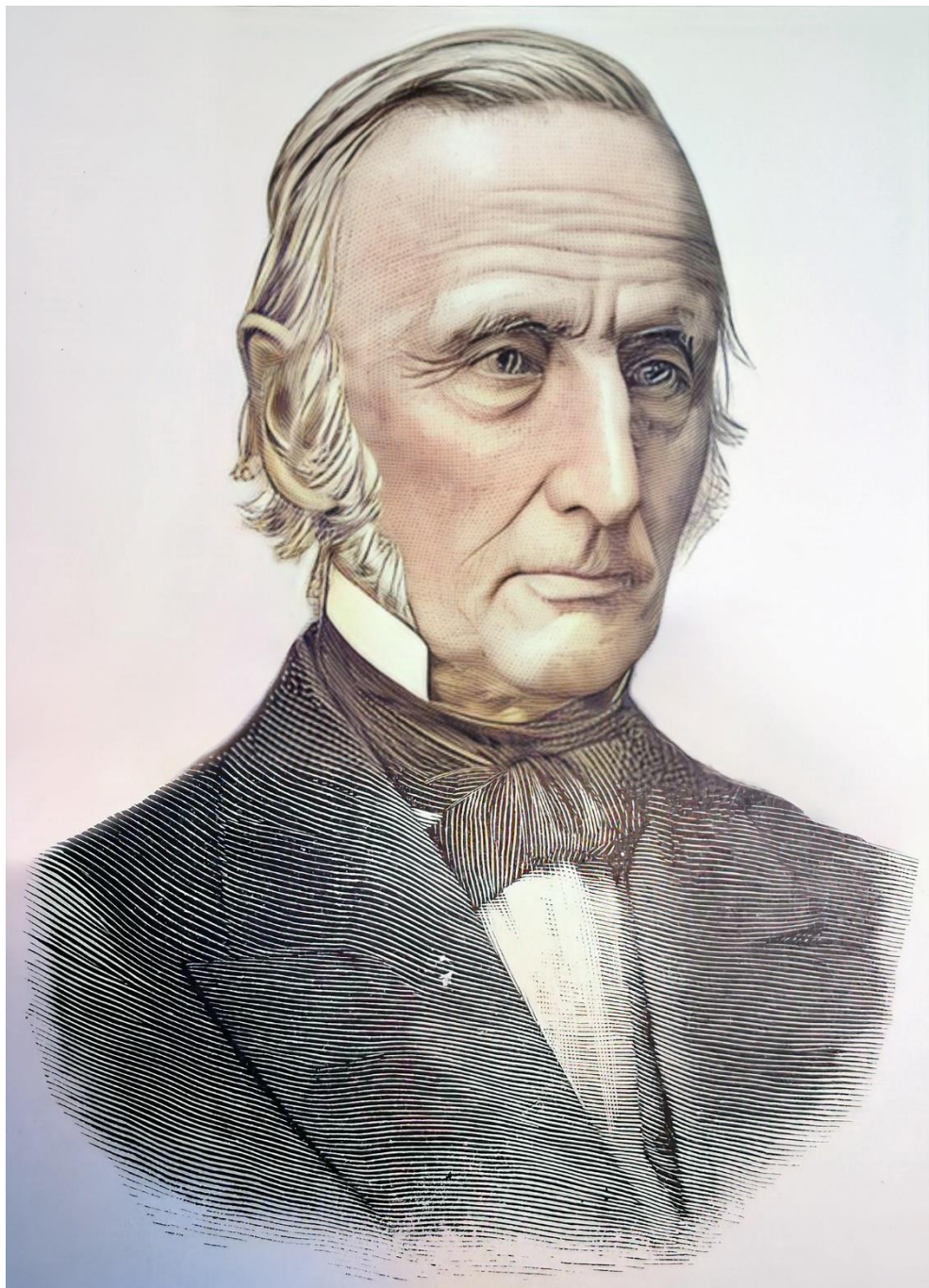

ساموئل سایمون اشموکر (S. S. Schmucker)

در این نوبت از معرفی مشاهیر تاریخ کلیسا به زندگی ساموئل سایمون اشموکر (S. S. Schmucker) خواهیم پرداخت.

ساموئل سایمون اشموکر آموزگار لوتری و پیشروی ترویج اتحاد کلیسا در ۲۸ فوریه ۱۷۹۹ میلادی در مریلند ایالات متحده به دنیا آمد. او پسر یک کشیش لوتری مهاجر آلمان به نام یوهان گئورگ اشموکر (Johann Georg Schmucker)، بود. پدرش در سال ۱۸۰۹ میلادی به پنسلوانیا منتقل شد و ساموئل تحصیلات ابتدایی خود را در آکادمی یورک (York) به پایان رساند. او به دانشگاه پنسلوانیا رفت و در پانزده سالگی وارد آن شد پس از تدریس در آکادمی یورک در سن هفده سالگی شروع به سفر مبلغانه به اوهایو و کنتاکی کرد.

او به سمینار پرینستون (Princeton) پیوست و در سال ۱۸۲۰ میلادی به عنوان کشیش لوتری برگزیده شد. او در سال ۱۸۲۰ میلادی به تشکیل شورای عمومی کلیسا پرداخت. شش سال بعد او سمینار لوتری گتیسبورگ (Gettysburg Seminary) در ایالات متحده را تأسیس کرد که هدف آن آموزش الهیات متمایز به روحانیون لوتری بود و خود به مدت چهار دهه به عنوان رئیس و عضو هیئت علمی آن خدمت کرد.

او در دوران کار خود به خاطر مواضع الهیاتی‌اش به ویژه در رویکردش به اعترافات لوتری که شامل ده سند تاریخی مرتبط با استانداردهای تاریخی عقاید لوتری است، به چهره‌ای بحث برانگیز تبدیل شد. و همین امر موجب شد که لوتری‌های آمریکا او را نه به عنوان یک لوتری بلکه به عنوان یک الهیدان طالب اصلاحات بدانند که در حال تشکیل اتحادیه‌ای از لوتری‌های آمریکا با پروتستان‌های آمریکایی غیر لوتری است.

در زمانی که لوتریان در آمریکا عمدتاً از کلیساهای خواهر در اروپا جدا بودند و از نظر الهیاتی دست و پا می‌زدند، اشموکر به آنها خط و مشی قدرتمند می‌داد. او در کتاب «عناصر الهیات عامه» (۱۸۳۴ میلادی) الهیاتی واضح، هر چند ناقص، به آنها ارائه کرد.

او قوانین کلیسایی و دیگر قوانین اساسی را تنظیم کرد، در تهیه سرود و مسائل تعلیمی همکاری کرد، انجمنهای مبلغان را سازمان داد، و مطالب زیادی برای مطبوعات کلیسا در مورد مسائل اجتماعی و سیاسی زمان خود نوشت. در اواسط قرن نوزدهم، کلیسای لوتری، که از جهت مهاجرت‌های عظیم جدید از آلمان و کشورهای اسکاندیناوی تقویت شده بود، از حد اشموکر فراتر رفت و از مسالمت‌گرایی او انتقاد کرده و رهبری او را نادیده گرفتند.

یکی از مهمترین کارهای پژوهشی که اشموکر را به شخصیتی مطرح مبدل کرد کتاب (The Glorious Reformation) یا همان "جنبش اصلاحات عظیم" است. این کتاب با بررسی و توصیف دقیق از دوران تاریک پیش از اصلاحات، فساد کلیسایی، خرافات و استبداد پاپی، آغاز می‌شود و پیامدهای آن دوران را شرح می‌دهد و به سمت اصلاحات پروتستانی قرن شانزدهم سوق می‌یابد. این اثر همچنین به دستاوردهای کلیدی جنبش اصلاحات از جمله دسترسی آزاد به کتاب مقدس، نهادینه شدن حق انتخاب مذهبی برای فرد و همین‌طور کاهش آزارهای دینی و سرکوبگرانه اشاره دارد. اشموکر سعی کرد تأثیرات عمیق دوران فساد و استبداد کلیسا را بر دین و جامعه با جزئیات تحلیل کند و با قلمی ماهرانه به رشته نگارش در آورد.

خارج از مسایل کلیسا او طرفدار لغو بردگی و نیز مخالف جنگ با مکزیک بود. اشموکر در طول زندگی‌اش مخالف سرسخت برده‌داری بود. او برای نخستین بار در سال ۱۸۲۴ میلادی در یک جلسه علیه این نهاد خاص (برده‌داری) به طور علنی سخن گفت. رهبران دینی در خصوص برده‌داری نظرات مختلفی داشتند. همه از آن حمایت نمی‌کردند، اما همه نیز مخالف آن نبودند. اشموکر فردی میانه‌رو بود. او شش سال در ویرجینیا زندگی کرد و مخالف برده‌داری شد، اما در سال ۱۸۲۵ میلادی بعد ازدواج دوم خود با مری کاترین استنبرگ (Mary Catherine Steenbergen)، خود به دارنده برده تبدیل شد. او به بردگان خود حق آزادی را نبخشید اما با آنان به عنوان خدمتکارانش به گونه‌ای مهربانانه رفتار می‌کرد و همچنین برایشان آموزش اولیه و تعلیم دینی را فراهم می‌کرد.

وقتی او در سال ۱۸۲۶ میلادی به پنسیلوانیا نقل مکان کرد، برخی از برده‌هایش را با خود برد و آنها را آزاد کرد. از نظر او شمال و جنوب آمریکا باید برای برچیدن آن همکاری می‌کردند. او در یکی از خطبه‌هایش به برده‌داری حمله کرد و آن را گناه ملیتی خواند.

"به عنوان یک میهن‌پرست و مسیحی، خود را موظف می‌دانم که شهادت خود را علیه قوانین ناعادلانه مربوط به جمعیت رنگین پوستمان که اغلب مورد ظلم و ستم قرار دارند، بیان کنم ... برخی از این قوانین، نقض مستقیم قوانین خداوند هستند ... تا زمانی که ما تمام تلاش خود را برای پاکسازی کتاب قوانین خود نکرده‌ایم ... در برابر بارگاه آسمانی در مشارکت در این گناه بایست مقصر باشیم."

در حالی که اشموکر می‌دانست که این روند باید تدریجی باشد، او مطمئن نبود که چگونه باید به مسئله برده‌داری رسیدگی کند. در طول جنگ داخلی، دیدگاه‌های ضد برده‌داری او در سراسر جنوب شناخته شده بود، زیرا کتاب درسی او در زمینه الهیات به طور گسترده پخش شده بود، و به ویژه این که بسیاری از دانشجویان او از جنوب بودند. دکتر جورج دیل (Dr. George Diehl) گزارش داد که بسیاری از سربازان در ارتش لی آرمی (Lee's army) قصد داشتند او را دستگیر کنند. دیل خود این موضوع را از این سربازان در جریان حمله به مریلند شنید و پیامی به اشموکر فرستاد که او درست قبل از ورود کنفدراسیون‌ها به گتیسبورگ فرار کرد. خانه او به مدت سه روز در طول نبرد اشغال شد و اموالش غارت گردید، علاوه بر این، سه توپ جنگی از خانه‌اش عبور کردند.

او در سال ۱۸۳۲ میلادی به عنوان بنیانگذار موفق کالج پنسیلوانیا که بعدها به کالج گتیسبورگ تغییر نام داد مشغول به کار شد و تا زمان وفاتش در ۲۶ جولای ۱۸۷۳ میلادی در هیئت مدیره آن باقی ماند.

تحقیق، ترجمه و تألیف: زوفا رایان

شما می‌توانید جهت آشنایی بیشتر با مشاهیر تاریخ کلیسا، از وب سایت رسمی کلیسای خداوند عیسی مسیح به نشانی www.persian-ljc.com دیدن فرمایید.

منابع :

Dickinson College Archives & Special Collections. (2005). Samuel Simon Schmucker (1799–1873). Retrieved November 14, 2024, from

<https://archives.dickinson.edu/people/samuel-simon-schmucker-1799-1873>

v. ferm, The Crisis in American Lutheran Theology (New York 1926).

a. r. wentz, History of the Gettysburg Theological Seminary (Philadelphia 1927)

<https://www.encyclopedia.com/religion/encyclopedias-almanacs-transcripts-and-maps/schmucker-samuel-simon>

Sutter, M. (2016, April 6). "A national sin": Samuel Simon Schmucker, founder of Gettysburg College, on the peculiar institution. *Gettysburg Compiler*. Retrieved November 20, 2024, from

<https://gettysburgcompiler.org/2016/04/06/a-national-sin-samuel-simon-schmucker-founder-of-gettysburg-college-on-the-peculiar-institution/>